

Als gemeente een warmtenet (mee)financieren:

Regels en aandachtspunten voor staatssteun

Versie 4 december 2020

Gemeenten en andere decentrale overheden die een bijdrage willen leveren aan de ontwikkeling, realisatie en exploitatie van een warmtenet krijgen te maken met de Europese regels over staatssteun. In deze uitgave geeft Firan een overzicht van de relevante regels en aandachtspunten voor de actuele praktijk.

In steeds meer gemeenten wordt gewerkt aan het aardgasvrij maken van gebouwen, wijken en gebieden. Daarmee groeit de belangstelling voor warmtenetten. Een warmtenet legt de verbinding tussen een warmtebron en de gebouwde omgeving. Bij de productie, het transport, de distributie en de levering van de warmte zijn verschillende partijen betrokken, zoals een warmteproducent, een netbeheerder en een energieleverancier.

Als regisseur van de warmtetransitie heeft de gemeente een grote invloed op de manier waarop publieke en private partijen in de warmteketen samenwerken aan de ontwikkeling, realisatie en exploitatie van een lokaal warmtenet.

Gemeenten die de mogelijkheden verkennen voor een warmtenet krijgen te maken met allerlei complexe vraagstukken. Bijvoorbeeld over samenwerking, financiering en wet- en regelgeving. Een terugkerend thema hierbij is de vraag of er sprake is van staatssteun als een gemeente een bijdrage levert aan een nieuw warmtenet. Wat zijn de regels en mogelijkheden bij de samenwerking met partners in de warmteketen? Wanneer zijn financiële instrumenten zoals leningen, garanties en subsidies aan te merken als (on)geoorloofde staatssteun? Wanneer is er sprake van geoorloofde staatssteun aan de ontwikkeling van warmtenetten? Welke aandachtspunten gelden daarbij? In deze publicatie leest u de antwoorden.

In dit whitepaper geeft Firan een overzicht van actuele thema's die te maken hebben met de wet- en regelgeving rond de gemeentelijke steun aan warmtenetten. Als specialist in infra voor nieuwe energie werkt Firan nauw samen met decentrale overheden aan de ontwikkeling, realisatie, financiering en exploitatie van warmtenetten. We gaan op een vindingrijke manier aan de slag met

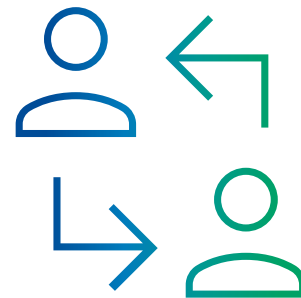
alle technische, juridische, organisatorische en financiële aspecten van warmtenetten, en zijn we een betrouwbare en onafhankelijke partner voor gemeenten en andere partijen in de warmteketen. Met deze publicatie delen we samen met PNO Consultants expertise en ervaringen voor decentrale overheden die nieuwe warmtenetten financieel willen ondersteunen.

Achtergrond

De vier mogelijke rollen van een gemeente in de warmteketen

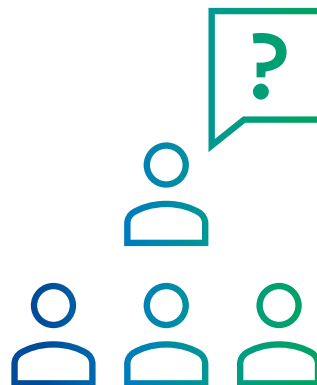
Als regisseur van de lokale warmtetransitie kan een gemeente verschillende rollen vervullen binnen de (lokale) warmteketen. Bijvoorbeeld als (mede)eigenaar van een warmtebedrijf, of als aanbesteder van een warmtenet. Bij elke rol speelt het thema staatssteun op een specifieke manier.

In de rol van **facilitator** geeft de gemeente ruim baan aan particuliere initiatieven: het lokale bestuur geeft een vergunning voor de aanleg en exploitatie van een warmtenet, en toetst en faciliteert de naleving van de afspraken. Bij de faciliterende rol hoort bijvoorbeeld dat de gemeente het mogelijk maakt om leidingen aan te leggen op gemeentegrond. Van staatssteun zal bij het aanleggen van een warmtenet in het kader van projectontwikkeling door een derde doorgaans geen sprake zijn. De gemeente treedt dan alleen op als bevoegd orgaan voor vergunningen (publiekrechtelijk) en als eigenaar van gronden voor het aanleggen van kabels en leidingen (privaatrechtelijk).

De gemeente kan een eigen warmtebedrijf oprichten en wordt dan **(mede)eigenaar** van een nutsbedrijf dat verantwoordelijk is voor het ontwerpen, aanleggen, beheren en eventueel ook exploiteren van een warmtenet. Deze optie ligt voor de hand als de gemeente gedurende de exploitatie de regie wil voeren. In de samenwerking met private partijen kunnen de regels over staatssteun een rol spelen.

Als (integrale) **aanbesteder** gaat de gemeente met een marktpartij een overeenkomst aan om voor een bepaalde termijn warmte te leveren aan specifieke locaties. Hierbij is naast de regelgeving over staatssteun ook het aanbestedingsrecht een aandachtspunt. Als de gemeente na een transparante, niet-discriminerende aanbestedingsprocedure een marktpartij heeft geselecteerd dan zal in de regel geen sprake zijn van staatssteun, omdat een marktconforme vergoeding is overeengekomen.

Als **(co)financier** kan de gemeente door middel van overheidsfinanciering de ontwikkeling van een warmtenet stimuleren, ondersteunen en realiseren. Op deze manier ontstaat een sluitende businesscase. De gemeente kan bijvoorbeeld een (achtergestelde) lening, garantie of subsidie verstrekken. Bij het verschaffen van dergelijke zogenaamde staatsmiddelen heeft de gemeente te maken met de regels over staatssteun.

Lees meer over aanbestedingen in het [whitepaper](#) over de rollen, organisatiemodellen en juridische vraagstukken van gemeenten bij de ontwikkeling van een nieuw warmtenet.

De regels over staatssteun

Staatssteun: een verbod met vele uitzonderingen

De staatssteunregels zijn opgesteld om de Europese markt te beschermen tegen oneerlijke concurrentie met overheidsgeld. Het uitgangspunt is dat staatssteun is verboden en daarom vooraf ter goedkeuring moet worden voorgelegd aan de Europese Commissie (EC).

Op het uitgangspunt dat staatssteun is verboden, zijn tal van uitzonderingen gemaakt. Zo hoeft steun niet vooraf te worden aangemeld bij de EC, als de steunverstrekking geoorloofd is onder één van de zogenaamde vrijstellingsverordeningen. Voor iedere steunverstrekking moet (opnieuw) worden bekeken of aan de eisen van een vrijstellingsverordening kan worden voldaan. De uitzonderingen maken het voor gemeenten mogelijk om "staatssteunproof" bij te dragen aan (de ontwikkeling van) lokale warmtenetten.

De stappen om te beoordelen of er sprake is van geoorloofde staatssteun voor publieke warmtenetten zijn relevant voor alle decentrale overheden, waaronder gemeenten én provincies.

In twee stappen naar inzicht in staatssteun

Stap 1: vijf criteria voor staatssteun

Om te beoordelen of een steunverstrekking als staatssteun kwalificeert, geldt volgens het [werkingsverdrag van de EU](#) een vijftal cumulatieve criteria. Dat betekent dat er alleen sprake is van staatssteun als aan alle criteria is voldaan. Als één van de genoemde criteria niet van toepassing is, dan is er geen sprake van staatssteun. In dat geval hoeft de gemeente bij het verlenen van de gewenste steun aan de ontwikkeling en realisatie van een warmtenet geen rekening te houden met de staatssteunregels.

De criteria zijn:

1. De steun wordt verleend aan een onderneming die een economische activiteit verricht. Een onderneming is [door het Europese Hof van Justitie omschreven](#) als "elke eenheid die een economische activiteit uitoefent, ongeacht haar rechtsvorm en de wijze waarop zij wordt gefinancierd". Of een bepaalde activiteit als economisch wordt aangemerkt, is dus afhankelijk van de aard van de activiteiten waarvoor de steun wordt verstrekt, niet van de organisatievorm.
2. De steun wordt door staatsmiddelen bekostigd. De steun wordt bekostigd met staatsmiddelen, waaronder ook de middelen van een gemeente vallen. De steun kan verschillende vormen aannemen. Denk aan subsidies, leningen en/of garanties.
3. De staatsmiddelen verschaffen een economisch voordeel dat niet via een normale commerciële weg zou zijn verkregen. De steun leidt tot een economisch voordeel voor de ontvangende onderneming die zonder overheidsingrijpen niet mogelijk zou zijn. Tegenover het ontvangen voordeel staat bijvoorbeeld geen evenwichtige tegenprestatie.
4. De maatregel is selectief. De steun geldt voor één of enkele ondernemingen, of voor een specifieke sector of regio.
5. De maatregel vervalst de mededinging (in potentie) en leidt (of dreigt te leiden) tot een ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer in de Europese Unie. Wanneer de positie van een steun ontvangende ondernemer wordt versterkt ten opzichte van concurrenten, vervalst de steun de mededinging. In de praktijk blijkt dat aan dit criterium al snel wordt voldaan.

Is er dan sprake van staatssteun bij de ontwikkeling, realisatie en/of exploitatie van lokale warmtenetten? Uit een [mededeling over staatssteun](#) is af te leiden dat de EC ervan uit gaat dat bij de gemeentelijke financiering van een energie-infrastructuur, zoals een warmtenet, in de regel sprake is van staatssteun. Dit kan in de praktijk ook anders zijn, bijvoorbeeld als kan worden aangetoond dat er een marktconforme inkoop van diensten heeft plaatsgevonden. De vraag of een decentrale overheid staatssteun verleent door bij te dragen aan een nieuw warmtenet, hangt dus samen met de rol die de gemeente in de warmteketen op zich neemt. Er zijn bovendien diverse mogelijkheden om op grond van vrijstellingen toch geoorloofd staatssteun te verlenen.

Stap 2: vrijstellingen voor geoorloofde staatssteun

Staatssteun is verboden, tenzij de steun past in een vrijstellingsverordening, of kan worden verleend op een andere grondslag. Mogelijke routes voor gemeentelijke steun aan de (lokale) warmteketen zijn het gebruik van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening (AGVV), de De-minimisverordening en de Diensten van Algemeen Economisch Belang (DAEB). Hieronder zijn deze mogelijke routes uiteengezet, inclusief de concrete stappen die samenhangen met de toepassing van de AGVV.

Vrijstelling op grond van de AGVV

Algemene Groepsvrijstellingsverordening (AGVV)

De AGVV geeft gemeenten en andere decentrale overheden een praktisch instrument om op een geoorloofde manier staatssteun te verlenen aan de ontwikkeling van warmtenetten.

In de AGVV zijn allerlei steuncategorieën vrijgesteld. Het gaat om onderwerpen waaraan de EC een groot belang toekent, zoals innovatie, duurzaamheid, en onderzoek en ontwikkeling. Een voorbeeld van een vrijgestelde steuncategorie is de investeringssteun

voor energie-efficiënte stadsverwarming en -koeling (die is opgenomen in artikel 46 van de AGVV). De AGVV kent een aantal algemene criteria en per steuncategorie ook specifieke voorwaarden.

Afspraken tussen gemeenten en partners in de warmteketen in de praktijk

Het is belangrijk dat de afspraken die een gemeente met een partij in de warmteketen maakt over (co)financiering voldoet aan de criteria uit de AGVV. Relevante thema's hierbij zijn de hoogte van de bijdrage die wordt verleend, en de aard van de kosten (zoals startinvesteringen) waarvoor de steun wordt gegeven. Als bijvoorbeeld een achtergestelde lening wordt verstrekt, dan is het van belang dat de situatie in de markt (zoals de marktconforme rente) op objectieve wijze wordt afgezet tegen de kosten die de ontvangende partij aan de gemeente betaalt. Het verschil tussen beide bedragen is dan het financiële voordeel cq de staatssteun. Voor de hoogte van de staatssteun gelden de maxima uit de AGVV. Er zijn verschillende mogelijkheden voor een gemeente om de afspraken over staatssteun vast te leggen, met veel ruimte voor lokale politiek-bestuurlijke wensen. Er kan worden gedacht aan een incidentele subsidieverstrekking om specifieke kosten te dekken, een achtergestelde lening, prestatie-afspraken over de levering van warmte aan afnemers, een garantie als de businesscase verliesgevend blijkt te zijn, of een combinatie hiervan.

Wat zijn de algemene criteria waaraan gemeenten moeten voldoen?

De AGVV kent verschillende algemene criteria voor geoorloofde staatssteun.

De relevante criteria voor gemeentelijke warmteprojecten, die staan in [artikelen 1, 4, 5, 6, 7, 8 en 9](#), zijn kort samengevat:

- De steun wordt niet ingezet voor:
 - exportgerelateerde activiteiten,
 - steun die afhangt van het gebruik van binnenlandse goederen,
 - ondernemingen waar een bevel tot terugvordering uitstaat, en ondernemingen in moeilijkheden.
- De investeringssteun voor het distributienetwerk voor stadswarmte bedraagt per onderneming, of per investeringsproject, maximaal twintig miljoen euro. Als er een samenloop is van steun voor dezelfde in aanmerking komende kosten, dan overschrijdt het totaal van de subsidiabele kosten het maximale steunbedrag niet.
- De steun is transparant. Het moet gaan om een subsidie, lening, garantie, belastingvoordeel en/of een terugbetaalbaar voorschot. De tekst van de steunmaatregel is online raadpleegbaar.
- De steun heeft een stimulerend effect. Dat betekent in principe dat de projectactiviteiten niet starten voordat bijvoorbeeld een aanvraag tot subsidie is ingediend.

Definitiebepaling met de AGVV

Steun aan een partner in de warmteketen, zoals een infraspecialist als Firan, valt onder de definitie van "investeringssteun voor energie-efficiënte stadsverwarming en -koeling" zoals omschreven in artikel 46 van de AGVV. Volgens de definitiebepaling in de AGVV (en de [Richtlijn 2012/27/EU](#)) maakt een dergelijk systeem gebruik van minimaal 50 procent hernieuwbare energie, 50 procent afvalwarmte, 75 procent warmte uit warmtekrachtkoppeling, of 50 procent uit een combinatie van deze energie- en warmtebronnen. Onder de definitie vallen ook de verwarmings- en koelingsinstallaties en het netwerk (inclusief de daaraan

gerelateerde faciliteiten) die nodig zijn om de warmte en/of koeling van de productie-eenheden naar de locatie van de klanten te brengen.

In dit whitepaper ligt de nadruk op artikel 46 van de AGVV, omdat het artikel het meeste aansluit op het exploiteren van het warmtenet. Daarnaast kunnen bij de ontwikkeling van warmtenetten mogelijk ook andere vrijstellingscategorieën van toepassing zijn. Het is daarom altijd van belang om eerst na te gaan of een project inhoudelijk voldoet aan de desbetreffende definitie en pas daarna te toetsen aan de (overige) eisen uit de AGVV.

Wat zijn de specifieke criteria waaraan gemeenten moeten voldoen?

De AGVV geeft verschillende specifieke criteria voor geoorloofde staatssteun, die betrekking hebben op de productielocatie en het distributienetwerk van een warmtenet (inclusief de faciliteiten die nodig zijn om warmte en/of koeling van de productie-eenheden naar de klant te brengen).

De relevante (niet-cumulatieve) criteria voor gemeentelijke warmteprojecten, die staan in [artikel 46](#), zijn als volgt samen te vatten:

- De kosten voor een productielocatie komen in aanmerking voor geoorloofde staatssteun aan een warmtenet als de bijkomende kosten, in vergelijking met een conventionele productielocatie, nodig zijn voor de bouw, uitbreiding en renovatie van één of meer productie-eenheden om deze te exploiteren als een energie-efficiënt net. De investering is een integrerend onderdeel van een energie-efficiënt systeem. De overheidssteun bedraagt ten hoogste 45 procent van de in aanmerking komende kosten. Voor investeringen in zogenoemde steungebieden is een verhoging van 5 procent mogelijk.
- Bij een distributienetwerk komen uitsluitend de kosten voor de investering in aanmerking voor geoorloofde staatssteun. De overheidssteun is niet hoger dan het verschil tussen de in aanmerking komende kosten en de exploitatiewinst. De exploitatiewinst wordt in mindering gebracht op de in aanmerking komende kosten. Dat kan voorafgaand aan de ontwikkeling van het project, maar ook via een terugvorderingsmechanisme.

Kennisgeving op grond van de AGVV

Voor het toepassen van de AGVV geldt voor de gemeente een kennisgevingsplicht. Dit betekent dat de gemeente de EC op de hoogte stelt van de steunmaatregel voor een productielocatie en/of distributienetwerk via de zogenoemde [State Aid Notification Interactive applicatie](#) van de EC. De gemeente kan hiervoor bij het [Coördinatiepunt Staatssteun](#) van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrela-

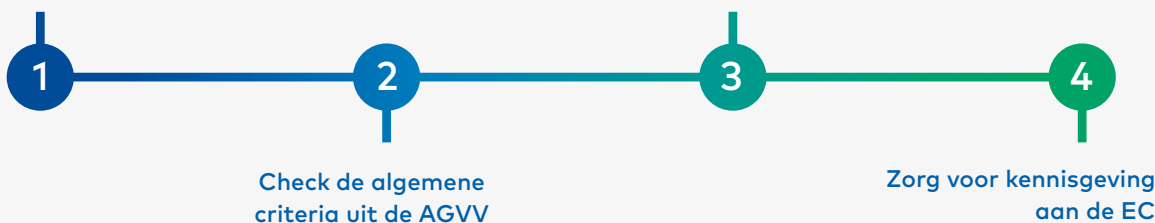
ties een SANI-account aanvragen.

De EC kan aanvullende vragen stellen als de informatie niet compleet is, of als er twijfels zijn of de steunmaatregel onder de vrijstelling valt. Als er geen vragen zijn, wordt de beknopte informatie in de kennisgeving gepubliceerd op de website van de EC. Hiermee heeft de gemeente aan de kennisgevingsplicht van de AGVV voldaan.

In vier stappen door de AGVV

Toets het project aan de definitie van artikel 46 van de AGVV

Check de specifieke criteria van de AGVV

Vrijstelling op grond van de De-minimisverordening, de DAEB en het MESK

De-minimisverordening

Anders dan de AGVV heeft de-minimissteun geen betrekking op specifieke activiteiten. Op grond van de reguliere De-minimisverordening kunnen overheden ondernemingen over een periode van drie belastingjaren tot een bedrag van 200.000 euro steunen zonder dat er sprake is van ongeoorloofde staatssteun. Volgens de EC zal er binnen deze minimale steunbedragen namelijk geen sprake zijn van een verstoring van de interne markt of van de tussenstaatse handel. Om gebruik te maken van de ruimte die de De-minimisverordening geeft, heeft de gemeente van de ontvangende onderneming een de-minimisverklaring nodig. Op deze manier wordt nagegaan of wordt voldaan aan de voorwaarden uit de De-minimisverordening.

De De-minimisverordening kan een praktisch en eenvoudig instrument zijn om staatssteunproof te handelen. Het nadeel is dat het gaat om een relatief gering bedrag in het licht van de investeringen die doorgaans nodig zijn voor een warmtenet.

Diensten van Algemeen Economisch Belang (DAEB)

DAEB zijn economische activiteiten die een publiek belang dienen. Overheidsoptreden bij de uitvoering van deze diensten is noodzakelijk, omdat deze diensten anders niet zelf door de markt worden verricht (al dan niet onder maatschappelijk aanvaardbare voorwaarden). Overheden hebben een bepaalde mate van beslissingsruimte om een DAEB vast te stellen.

Decentrale overheden hebben een ruime beoordelingsvrijheid bij het definiëren van DAEB, maar er gelden wel eisen en voorwaarden. Er dient bijvoorbeeld sprake te zijn van een marktfaal. Aangenomen wordt dat zich marktfaal voordoet als bepaalde algemene belangen niet of niet toereikend worden gerealiseerd door ondernemingen die zich laten leiden door commerciële belangen, of uitsluitend inspelen op signalen uit de markt. Er wordt doorgaans vanuit gegaan dat DAEB in de regel niet van toepassing zijn op activiteiten die samenhangen met de ontwikkeling, realisatie en/of exploitatie van een warmtenet. In meer specifieke en complexe situaties, zoals afgelegen gebieden waarvoor marktpartijen geen oplossing aanbieden, zou een beroep op DAEB een uitkomst kunnen bieden voor gemeenten die samen met partners willen werken aan een nieuw warmtenet.

Notificatie via het Milieusteunkader (MESK)

Als de AGVV, De-minimisverordening en DAEB geen soelaas bieden voor gemeentelijke steun aan een warmtenet, dan kan het zogenoemde [Milieusteunkader](#) (MESK) een mogelijke alternatieve route zijn. In het MESK heeft de EC vastgesteld in welke mate en onder welke omstandigheden steunmaatregelen noodzakelijk kunnen zijn om de bescherming van het milieu en de duurzame ontwikkeling veilig te stellen zonder onevenredige negatieve invloed

op de mededinging en de economische groei. Steun op basis van het MESK moet worden aangemeld voor toetsing aan het EU-beleid bij de EC. Het duurt soms zes tot negen maanden voordat de EC een dergelijke toetsing heeft uitgevoerd. Deze route kan dan ook veel tijd en (administratieve) lasten meebrengen. Het is daarom wenselijk om, indien mogelijk, gebruik te maken van de ruimte voor staatssteun uit de AGVV.

Tot slot

Aandachtspunten voor geoorloofde staatssteun

De wet- en regelgeving over staatssteun stelt gemeenten en andere decentrale overheden voor de uitdaging om aan verschillende richtlijnen, definities en criteria te voldoen. Naast de kaders van de AGVV, De-minimisverordening en DAEB zijn ook andere afwegingen van belang. Hieronder noemen we twee belangrijke aandachtspunten.

Toezicht

De verantwoordelijkheid voor het naleven van de staatssteunregels ligt primair bij de gemeente die het voordeel verstrekt. De EC controleert de naleving van de staatssteunregels. Daarnaast spelen de nationale en Europese rechters een rol bij de uitleg en naleving van het staatssteunverbod in de praktijk.

Wanneer is vastgesteld dat er sprake is van onrechtmatige staatssteun, dan dient de situatie te worden hersteld als ware er geen ontoelaatbare staatssteun is verleend. Het voordeel dient volledig te worden teruggedraaid. De ontvanger wordt dan verplicht de onrechtmatige staatssteun, vermeerderd met eventuele rente, terug te betalen aan de gemeente die het voordeel heeft verstrekt. Een grondslag hiervoor ligt in de [Wet terugvordering staatssteun](#).

Cumulatie

Voor de toepassing van de wettelijke vrijstellingen moet bij combinaties van staatssteun voor eenzelfde activiteit rekening worden gehouden dat de optelsom van de financiering niet boven het maximale steunpercentage uitkomt. Wanneer een gemeente een financiële bijdrage verstrekt op basis van de AGVV en voor dezelfde activiteiten ook steun verleent met verwijzing naar bijvoorbeeld de De-minimisverordening dan is het belangrijk om te letten op de cumulatie. De stapeling van de financiering mag er namelijk niet toe leiden dat de steunmaxima uit de AGVV wordt overschreden.

Firan heeft diverse gemeentelijke projecten ondersteund met een zogenoemde staatssteuntoets. Op basis van deze ervaringen denkt Firan proactief mee met gemeenten, provincies en andere decentrale overheden die bezig zijn met de ontwikkeling van een warmtenet.

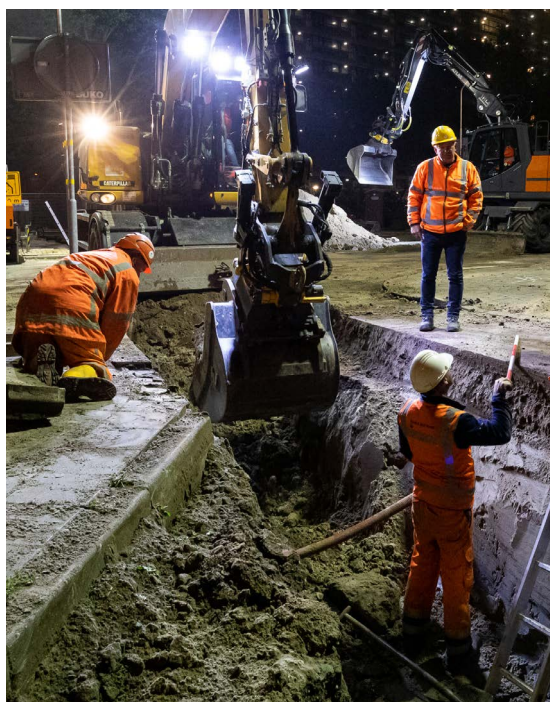
Subsidie van de provincie Overijssel voor nieuwe warmtenetten

De provincie Overijssel heeft in november 2020 een [subsidie regeling geopend](#) voor warmtenetten met hernieuwbare bronnen. Met de regeling levert de provincie een eenmalige bijdrage aan de onrendabele top voor een nieuw warmtenet. Daarnaast kan de provincie vanuit de regeling, waarvoor zeven miljoen euro is uitgetrokken, een achtergestelde lening verstrekken aan warmteprojecten met een financierings tekort. De subsidie is bedoeld voor investeringen om een (nieuwe) warmtebron te ontsluiten en een nieuwe warmte-infrastructuur te ontwikkelen om woningen en/of bedrijfspanden aan te sluiten.

De regeling van de provincie Overijssel zoekt nadrukkelijk aansluiting bij artikel 46 van de AGVV. Zo worden alleen investeringskosten gesubsidieerd. Daarnaast bedraagt de totale overheidsbijdrage niet meer dan de toegestane steunintensiteit van artikel 46 van de AGVV.

Subsidies van het landelijke Programma Aardgasvrije Wijken

Als onderdeel van het landelijke [Programma Aardgasvrije Wijken](#) subsidieert de rijksoverheid aardgasvrije warmte-oplossingen in 46 [proeftuinen](#). De proeftuinen leren gemeenten op welke wijze de wijkgerichte aanpak van de warmtetransitie kan worden ingericht en opgeschaald. Het Rijk heeft tot nu toe 220 miljoen euro in de proeftuinen geïnvesteerd.

In het convenant tussen het Rijk en de gemeenten waarin de proeftuinen zich bevinden, is een bepaling opgenomen over staatssteun. De bepaling geeft aan dat de gemeente de staatssteunregels in acht moet nemen als de rijksbijdrage wordt gebruikt om de ontwikkeling en realisatie van aardgasvrije oplossingen, zoals warmtenetten, financieel te ondersteunen. De gemeente is ook verantwoordelijk voor de naleving en correcte toepassing van de staatssteunregels. Daarmee hebben gemeenten een hoge mate van beleidsvrijheid om invulling te geven aan de financiële ondersteuning van de initiatieven in de proeftuinen.

Conclusie

Gemeenten die een bijdrage willen leveren aan de ontwikkeling, realisatie en exploitatie van een warmtenet staan voor de opgave om de steun te toetsen aan de staatssteunregels. Het uitgangspunt is dat staatssteun is verboden en daarom vooraf ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de EC.

Op het uitgangspunt dat staatssteun is verboden, zijn tal van uitzonderingen gemaakt. Dit whitepaper geeft een overzicht van de relevante regels en de belangrijkste aandachtspunten voor de gemeentelijke praktijk. Door de regels in een vroegtijdig stadium mee te nemen in het ontwikkeltraject, verminderen de juridische en financiële risico's. Dat vergroot de kansen dat vernieuwende projecten voor de duurzame warmte van de toekomst een succes worden. Zo brengen we samen de energietransitie verder.

Colofon

Deze whitepaper is een uitgave van Firan, in samenwerking met PNO Consultants*.

* Dit whitepaper kan niet worden gezien als juridisch advies. Wilt u meer weten over de juridische aspecten van de gemeentelijke participatie in warmtenetten, dan kunt u contact opnemen met Lilian Verlaak en Janneke Dijkgraaf van PNO Consultants.

infra voor
nieuwe energie

Firan